

[J. M. Pedersen.]

har nogen organisation, men som kæmper deres egen uile fortvivlede kamp, har ikke de fortalere som de store; dog er det dem, der virkelig har lidt under de 28-30 års restriktionspolitik, vi har haft, og hvorunder det har været næsten umuligt, i hvert fald meget vanskeligt, for ungdommen at komme til — en ganske meningsløs behandling af den ungdom, som i disse år har måttet starte deres virksomhed, men som der var lukket af for, så de ikke kunne komme til. De har ikke så stor en arbejdsstyrke, at de kan komme her og sige: vi afskediger 500-600 mand — hvis de kun beskæftiger 50 eller 100. De har ikke fået deres interesser varetaget i samme grad som de store, ser det ud til. Nu er jeg ikke sikker på, om ikke mange af disse virksomheders indehavere har et andet syn på det og siger: vi må tage den hårde tur, vi er opvokset i det, vi må se at klare os i konkurrencen, vi må indrette os under forholdene og tage kampen op.

De store har jeg også et godt øje til på en anden måde. Jeg mener, at de store, gamle virksomheder i stedet for nu at stille store krav, true med arbejdsløshed, igennem disse år, hvor de har nydt fordel af beskyttelsen, burde have brugt større beløb af deres overskud til rationalisering og mekanisering, end de har gjort, for netop at gøre sig klar til den konkurrence, som de måtte være klar over de engang skulle ind i. De har tænkt lidt for meget på deres aktionærer og udbytte i stedet for at rationalisere og mekanisere, og derfor burde de ikke have fået deres krav opfyldt i den grad, som de har fået det i denne omgang. Dog vil jeg sige, at de foreslåede toldforhøjelser med undtagelse af ganske enkelte ikke er af anden størrelsesorden, end at den første juli, når toldsatserne skal sættes ned med 20 pct. inden for de syvs område, er vi nede på samme niveau som i øjeblikket, så det er ikke en forhøjelse, der vil betyde så forfærdelig meget.

Vi er naturligvis glade for den toldfrihed, som nu gennemføres på en masse områder, og den nedsættelse af tolden, der sker på en række andre områder. Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen mente ikke, at vort lille parti havde haft nogen virkelig indflydelse her; det ærede medlem

mente, at vi havde svigtet vore krav om toldnedsættelse. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen: er det virkelig det ærede medlems alvorlige mening, at retsforbundet — og også det radikale parti — ikke har haft nogen indflydelse med hensyn til at holde toldsatserne nede? Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var ærlig i sin tale; han sagde, at ud fra hans partis synspunkter ville man gerne have haft toldsatserne højere, men de politiske muligheder havde ikke været til stede. Deri ligger dog en indrømmelse af, at vi har haft indflydelse i retning af at holde dem nede; altså har vi varetaget frihandelsinteresserne, liberaliseringsinteresserne.

Vi vil kæmpe for at få toldsatserne ned og for at få så meget som muligt givet fri, og vi vil stemme for lovforslaget, fordi vi er glade for at få satserne nedad; det synes jeg man må gøre, når man har været med i arbejdet. Venstre burde være gået ærligt ind i dette arbejde i stedet for at drive taktisk politik; venstre burde have sagt: vi vil være med til at gennemføre den lovgivning, der bliver resultatet af udvalgsarbejdet. Man burde have gjort et stykke arbejde for at hjælpe os med at få toldsatserne trukket nedad; men hver gang et af de ærede medlemmer — det vil i denne forbindelse sige det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen — fremførte fornuftige udtalelser om, at man godt kunne gå med til at sætte satserne lidt ned på et område af hensyn til forholdene o. s. v., var der straks et andet lille medlem af venstre, der rakte fingeren i vejret og sagde: ja men vi vil endelig ikke stemme for lovforslaget ved tredje behandling. Så er der jo ikke megen vægt i diskussionen. Det kan være meget godt at snakke om at flytte positioner op eller ned; men når det flere gange daglig siges, at man alligevel ikke vil være med, minder det om børn på en legeplads i skolen: vi vil godt være med til at lege den leg, siger lille Anker eller lille Per, eller hvad de nu hedder, men hvis vi ikke selv har foreslået den, vil vi sandelig ikke lege med. Men det er ikke leg i sandkassen dette her, det er ramme alvor, vi står over for, og derfor skal der tages positivt standpunkt og ikke blot leges. Jeg ville mene, det havde været mere positivt, hvis partiet venstre, ligesom nu det konservative